SPOJ Problem Set (main)

4797. Skracanie identyfikatorów

Problem code: WI_IDEN

W latach 50. ubiegłego wieku, kiedy programowanie było jeszcze w powijakach, kompilatory nie były nawet w części tak zaawansowane, jak są dzisiaj. Na programistę nakładano całą masę ograniczeń różnej natury, które dzisiaj wydawać się mogą śmieszne i niezrozumiałe. I tak na przykład wczesne kompilatory języka Fortran potrafiły narzucać maksymalną długość nazw zmiennych, co oznaczało, że programiście nie było wolno nazywać swoich danych tak, jakby sobie tego życzył i zmuszało go do karkołomnego skracania swoich przydługich nazw, aby woli kompilatora stało się zadość.

W konsekwencji społeczności programistów, skupionych np. w różnych laboratoriach badawczych, wypracowywały dla siebie jednolite konwencje i standardy mówiące, w jaki sposób należy skracać nazwy zmiennych, aby nie były dłuższe niż *n* (gdzie *n* mogło silnie zależeć od używanego kompilatora).

Jedną z takich konwencji możemy opisać w sposób następujący:

napisz nazwę zmiennej w postaci, w której życzyłbyś sobie ją widzieć - używaj tylko liter, cyfr oraz znaków '_' (podkreślenie) i '\$' (dolar); może zabrzmi to dziwnie, aleznak '\$' traktować będziemy jak literę (czyni to do dzisiaj wiele kompilatorów);

jeśli długość nazwy jest mniejsza równa *n*, możesz jej użyć i nic musisz robić nic więcej

w przeciwnym wypadku usuwaj z nazwy, począwszy od końca, wszystkie znaki, które nie są literami i cyframi - w chwili, w której długość nazwy osiągnie *n*, możesz zakończyć pracę i użyć nazwy zmiennej

jeśli długość nazwy nadal jest większa od n, usuwaj z niej, począwszy od końca, kolejne cyfry w chwili, w której długość nazwy osiągnie n możesz zakończyć pracę i użyć nazwy zmiennej

jeśli długość nazwy nadal jest większa od n, usuwaj z niej, począwszy od początku, kolejne samogłoski z wyjątkiem pierwszej (chodzi o to, by w nazwie została chociaż jedna samogłoska, o ile jakakolwiek została użyta) - w chwili, w której długość nazwy osiągnie n, możesz zakończyć pracę i użyć nazwy zmiennej

1

jeśli długość nazwy nadal jest większa od n, usuwaj z niej znaki od końca, począwszy od przedostatniego - w chwili, w której długość nazwy osiągnie n, możesz zakończyć pracę i użyć nazwy zmiennej

Polecenie: napisz program, który skróci dowolną nazwę zmiennej do maksymalnej długości *n* w sposób opisany powyższym algorytmem.

Dane wejściowe:

```
2 wiersze, zawierające kolejno:
maksymalną dopuszczalną długość zmiennej
(n: n >= 1 i n <= 65535)</li>
nazwę zmiennej (o długości l), która będzie podlegać skracaniu
(1: l >= 1 i l <= 65636)</li>
```

Dane wyjściowe:

jeden wiersz, zawierający nazwę zmiennej poddaną algorytmowi skracania.

Przykład:

Wejście:

7

ALA_MA_KOTA_I_2_PSY

Wyjście:

ALMKTPS

Added by: Sławomir Wernikowski

Date: 2009-09-11 Time limit: 1s-10s Source limit:50000B

Languages: C C99 strict C++ PAS gpc PAS fpc JAVA C#

Resource: Konkurs o nagrodę Dziekana WI ZUT w Szczecinie (2009)